

UFO FORUM

• FORUM FOR NORSKE UFO-FORENINGER OG INTERESSERTE •

UTGITT AV



NUFOC

NORSK UFO CENTER*

Postboks 2119, 7001 Trondheim, Norway.

NR. 4

• INNHOLD •

1974

- + UNDERSØKELSEN I NAMSENFJORDEN
- + ER HAN KUN EN SVINDLER ?
DANIKENS TEORIER TREKKES I TVIL
- + ETTERSKRIFT I BOKEN "FORSVUNDEN TEKNIK"
- + POSITIVE FRAMSKRITT INNEN SVENSK UFO-LOGI
- + DET ORGANISERTE UFO-ARBEIDET
NOEN BETRAKTNINGER AV JACQUES VALLEE
- + PÅ JAKT ETTER GAMLE GUDER
- + INTELLIGENT LIV UNDER VERDENSHAVENE ?

m.m.

UNDERSØKELSEN I NAMSENFJORDEN

Norsk UFO Centers omfattende undersøkelse i og ved Namsenfjorden ble foreløpig avsluttet den 14. juli da den tilmålte tid desverre var oppbrukt. Med ekkolodd ble det sporet "ting" på bunnen av Sundsråsa, som i høy grad synes å ha krav på nærmere gransking !

De fleste av våre lesere har sikkert med spenning sett fram til en redegjørelse om denne undersøkelsen, som vi på forhånd omtalte ganske mye. Vi beklager at leseren har måtte vente såpass lenge, men her kommer da endelig beretningen om den storstilte ekspedisjonen som man hadde stillet så store forventninger til med hensyn til opplegg og deltakelse.

Arbeidet varte i 14 dager og tok sikte på nærmere etterforskning av tre saker: 1. Kaptein Erling Bakkes rapport om nærobservasjon av en uidentifiserbar gjenstand sett fra Flatholmen i fjor sommer, 2. De merkverdige, trekantede avtrykkene på Kjolsoya og Lervikholmen, og sist men ikke minst - skogmester Lorentz Johnsens rapport om en tilsynelatende ukonvensjonell flygende gjenstand som etter å ha gått i stykker i luften falt i Sundsråsa like for jul i 1958.

Denne undersøkelsen omfattet intervjuer med lokalbefolkningen, geografiske beregninger mht posisjoner etc. basert på vitnets utsagn, samt på parametre som vi av visse grunner ennå ikke kan omtale, undersøkelser av bunnen innenfor et bestemt område ved hjelp av et større utvalg avansert elektronisk og fototeknisk utstyr, samt en stab froskemenn med spesialutstyr, dykkerbåt, dekksbåt og et antall småbåter.

Da undersøkelsene av bunnen var for tidkrevende til å få sjekket hele det aktuelle området i løpet av den tiden man hadde til disposisjon er det fremdeles en god del som står igjen, men vi kan foreløpig si så meget som at det ble gjort registreringer som i høy grad skulle ha krav på nærmere gransking. Derfor vil vi ved første anledning fortsette arbeidet der vi slapp. Til avisene har vi ennå ikke villt friggi alle opplysninger om de registreringer det er tale om, men skal her i UFO Forum gjøre rede for det vesentligste.

Da det kan være av interesse for våre lesere vil vi i grove trekk omtale ekspedisjonen i sin helhet:

Uforutsette problemer

Akkurat som ved undersøkelsen i Djupsjøen ved Roros oppsto det også denne gangen alvorlige problemer like for start. Av de ca 20 personene som hadde gitt tilsagn om å delta fikk hele 15 stk forfall (!) et tall som mildest talt synes påfallende stort. Vi vet at noen av disse hadde sykdomsforfall eller andre avgjørende hindringer, men svikten var likevel av en så alvorlig karakter at vi ikke finner å kunne arrangere så omfattende tiltak i framtiden uten sikrere stab. Situasjonen var faktisk en stund så prekær at vi sto i fare for å være helt uten mannskap da dagen for start opprant.

Enhver kan lett tenke seg konsekvensene. En hel stab dykkere med dykkerbåt og utstyr var engasjert. Namdal Arbeiderblad hadde satset stort på saken, både i form av reportasjeopplegg og penger. Hvis hovedarrangøren, Norsk UFO Center, sviktet fullstendig ville resultatet selvsagt ha blitt en formidabel skandale og kanskje erstatningskrav. Denne gangen gikk det bra, men det sier seg selv at erfaringen setter en solid stopper for framtidige opplegg av en slik størrelsesorden som det her var tale om, med mindre en mer pålitelig stab kan etableres.

Bare to mann fra Trondheim

Den offisielle dato for starten av undersøkelsene var satt til mandag 1 juli, men tanken var å reise oppover dagen i forveien for å kunne etablere seg og legge tingene til rette.

Som nevnt fikk de fleste forfall og de to-tre bilene som skulle benyttes kunne heller ikke disponeres. Det var ordnet med et halvt dusin biler i reserve, men heller ikke disse kunne benyttes da dagen kom ! I siste øyeblikk ble en bil stillet til disposisjon, men også denne hang i en tynn tråd da motoren som nylig var innsatt skulle sjekkes og justeres dagen for start !

Den sterkt reduserte styrken fra Trondheim, som besto av to mann - Stenødegård og Kirknes -, kunne omsider starte søndag, én time forsinket, og nådde fram til Sjøåsen utpå ettermiddagen.

Der ble vi mott av journalist Hans H. Johannesen fra Namdal Arbeiderblad, samt Jan-Ove Sundberg fra Riksorganisasjonen UFO-Sverige. Den siste var kommet allerede dagen i forveien og kunne fortelle at hans tre kolleger hadde fått forfall pga influensa.

Ved Sjøåsen ble det leiet en bil og etter en kopp kaffe på "Tino" kjørte vi videre til Buvik og tok inn på den 8 kilometer lange gårdsveien som fører til gården Sund, og Sundsvalen hvor leiren skulle etableres.

Da vi endelig nådde fram til gården var hr og fru Fjellberg, samt Kåre Elvik fra Lillestrøm kommet. De hadde campingvogn, og man fikk til slutt manøvrert denne ned den smale veien til leiren.

"NUFOC CITY" etableres

Man gikk så igang med å sette opp telt etc, og kjøpmann Asle Pedersen fra Bangsund hadde i henhold til avtale allerede levert en forsyning varer, så etter endt dyst var det bare å slå seg ned og nyte solskinnet og den friske luften på dette paradisiske stedet som vi sjelden har opplevet maken til med all sin uberørte natur !

Jan-Ove Sundberg moret seg med å sette opp skilter som viste de forskjellige "avdelingene" i leiren, og det var et av hans mesterlige skilter som ga stotet til det navn som basen senere ble kjent under, nemlig NUFOC CITY. Ved innkjørselen ble det reist en "portal" med teksten: "Welcome to Palm Beach, with 50-tons icerocks in June", og som naturligvis skulle henspille på en lokaltboendes forslag i sin tid om at de trekantede avtrykkene på Kjolsoya og Lervikholmen skulle være forårsaket av isflak - -. Med tanke på samme lyse idé ble det også plassert et skilt ute i vannet, med teksten: "SE OPP FOR ISFLAK"

Forts neste side

Ved hjelp av materialer som fantes for hånden ble det bygget en svær skranke hvor man kunne bli servert forfriskninger; og i pakt med sjargongen ble dette stedet smykket med navnet: "De seksti Trekantede Isblokkers Bar", et meget populært sted etter hvert.

Forsinkelser hos Namsos Dykkerklubb

Journalist Hans H. Johannessen fra Namdal Arbeiderblad fungerte hele tiden som koordinator, eller "sambandssjef" om man vil, og hadde en stri, torn med sin hurtiggående day-cruiser og sine walkie-talkies. Dykkerbåten "Vika" var nemlig ikke helt klar til innsats og staben med froskemenn ikke tilstrekkelig organisert på forhånd slik avtalen var, med det resultat at de første dagene gikk med til å organisere dette opplegget. Imidlertid kunne tiden likevel benyttes til viktige gjøremål ved siden av dette, og da "Vika" en dag dukket opp i innseilingen til NUFOC City ble den straks tatt i bruk til en større befaring i området. Man dro rundt Sundsøya, gjennom Sundsråsa og videre mellom øyer, holmer og skjær til Kjolsoya, en tur som passasjerene kunne nyte i fulle drag i den vakre sommerkvelden.

Og her kunne man konstatere den eiendommelige omstendighet at avtrykkene på Kjolsoya står der den dag i dag, på tross av at bølger og tidevann nå i to år har skyllet fram og tilbake over leira der de ble plantet -. Vi gjorde visse forsøk på dette punkt, men det viste seg at våre "kunstige" avtrykk nokså raskt ble påvirket av vannets arbeide.

Rekonstruksjon av kaptein Erling Bakkes observasjon

På turen tilbake fra Kjolsoya traff vi på kaptein Erling Bakke med frue, som var ute på fjorden i passbåt, i området ved Flatholmen hvor han har hytte, og hvor han i fjor sommer gjorde sin iakttakelse av en uidentifisert flygende gjenstand med kurs for Kjolsoya. Denne rapporten er tidligere omtalt i UFO Forum og var den gang slått stort opp i Adresseavisen.

Nå kunne kapteinen beskrive observasjonen på ny og hankjorte gjenstandens rute med passbåten. "Rekonstruksjonen" var av stor betydning da den blant annet slo bena under visse innvendinger som har vært reist mot rapporten, og som nå viste seg å være fullstendig grunnløse.

Dykking utenfor "Geitfjøset"

Etter hvert begynte det å dukke opp froskemenn i NUFOC City. En stab av disse ble organisert, men ute på de større dybdene i Sundsråsa hadde det ingen hensikt å sende ned dykkere for man eventuelt hadde gjort interessante registreringer med instrumentene og disse var ennå ikke ankommet - de skulle komme først søndag den 7 juli.

For å utnytte tiden satte vi derfor froskemennene inn i en undersøkelse av bunnen nærmere land, utenfor et sted som kalles Geitfjøset og som ligger der hvor Lorentz Johnsen ifølge eget utsagn så gjenstanden i bredderetningen, regnet fra Skomsvoll på andre siden av fjorden. Denne posisjonen kunne han bestemme nokså nøyaktig ved å ta seg "me" i åsen, men posisjonsbedømmelsen blir naturligvis vanskeligere når det gjelder lengderetningen, med andre ord avstanden fra observatøren, eller fra land. Oppe i berget ved Geitfjøset er det imidlertid enkelte som i sin tid mener å ha påvist spor som kunne tyde på virkninger fra en eksplosjon, da sten og jord var løsnet og rast ned oppe i fjellskråningen.

Namsenfjorden - forts

Desverre fikk vi ikke tak i vedkommende som har sett dette og vi fant heller ikke stedet, men da det i mellomtiden er gått 16 år er det jo ikke sikkert at disse sporene lenger er synlige.

Froskemennene undersøkte nå bunnen utenfor dette stedet, i en strokning på ca 100 meter, og i "marebakken" utenfor land på en dybde av ca 20 meter, fant de merker etter et gammelt ras som en gang har gått der. Dette kan selvsagt ha helt naturlige årsaker og ingen kan si når raset har gått. Men stedet er avmerket og vil bli nærmere undersøkt så snart anledningen byr seg.

Instrumenter settes inn i letingen

Første uken var til ende og mandag ble en spennende dag. Ville instrumentene, samt puljen som hadde bebudet sin ankomst andre uken dukke opp, eller hadde noe klikket der også ?

På ettermiddagen kunne man trekke et lettelsens sukk, idet konstruktør Adolf Refvik fra Hønefoss kjørte inn i NUFOC City, medbringende det teknologiske utstyret i tilhenger på bilen. Han hadde familien med, og vi fikk dermed kompensert for tapet av Fjellbergs og Kåre Elvik, som måtte dra på lørdag.

Os så begynte tingene å utvikle seg ganske raskt. Tirsdag var vi ute i området med ekkolodd etc., og da vi sent på ettermiddagen kom tilbake var Anton Lidstrøm kommet. Han hadde vandret omkring et par timer i den folketomme NUFOC City og beundret skilter og plakater !

Mens vi sto og snakket med Lidstrøm kjørte nok en bil inn på plassen. Det var Knut AAsheim, som hadde kommet opp fra Eidsvoll for å delta den siste uken. Ikke lenge etter ankom også to representanter fra GICOFF i Göteborg, så "byens" folketal steg både raskt og merkbart.

Med jevne mellomrom hadde vi også besøk av Hans H. Johannesen og hans medhjelpere fra Bangsund, og kjøpmannen brakte nye forsyninger etter hvert som behovet meldte seg.

Instrumentene ble nå satt inn i letingen for fullt. En rekke posisjonsbeacninger ble foretatt ved hjelp av karter over området, og vi kom fram til et punkt ute i Sundsråsa, hvor gjenstanden mest sannsynlig burde ha styrtet, ifølge de opplysningene vi satt inne med.

De fleste undersøkelsene med ekkolodd ble foretatt med robåt, i puljer på tre - en til å betjene ekkoloddet, en til å manøvrere båten, og en til å ta seg av markeringsboyen hvis noe mistenkelig skulle bli sporet.

En formiddag da vi studerte i detalj det diagrammet som var tegnet kvelden før ble vi oppmerksomme på en "ting" som virket mistenkelig. Den befant seg på en ganske slett forhøyning av bunnen og raget ca 3-4 meter opp. Dens plassering virket heller umotivert, hvis det skulle ha vært for eksempel en sten, og dessuten må den ha vært ganske kompakt i og med at den stoppet impulsene fra ekkoloddet i tydelig større grad enn noe annet vi hadde på diagrammene.

Vi fant "tingen" såpass påfallende at froskemennene ble alarmert. Gjenstanden lå på ca 80 meters dybde og en av dykkerklubbens to erfarne marinejegere sto klar til å gå ned på denne dybden i fall noe ekstra ble påvist. Dykkerbåten hadde i mellomtiden fått vansker med maskinen, men vi fikk engasjert en dekksbåt og samme kveld bar det ut til det aktuelle området med marinejeger Kjell Johnson klar til innsats.

Namsenfjorden - - fortsatt

Her bør det for ordens skyld påpekes at denne registreringen ikke ble gjort ute i det feltet som var utpekt på bakgrunn av forannevnte beregninger, men nærmere Sundsoya. Men hvis det er tale om en gjenstand som gikk i stykker eller eksploderte i luften er det naturligvis intet i veien for at bruddstykker og fragmenter kan være spredt utover.

Umulig å finne "tingen" igjen

Nå var det jo desverre slik at den tilsynelatende mystiske tingesten på bunnen ikke ble oppdaget med det samme, men først dagen etter, da diagrammet ble nærmere gransket. Man hadde derfor ikke kunnet avmerke stedet nøyaktig, men visste omtrentlig hvor det var. Ved hjelp av dekksbåten og ekkoloddet ble området saumfart i time etter time, men beklageligvis uten at det lot seg gjøre å finne igjen "tingen" - - .

Når det er tale om å sjekke en gjenstand på så stor dybde som 80 meter, er det en absolutt forutsetning at froskemannen får anvist stedet helt nøyaktig, da han bare kan gå rett ned og opp igjen i løpet av den tiden han har til rådighet. Det nytter ikke å svømme omkring der nede !

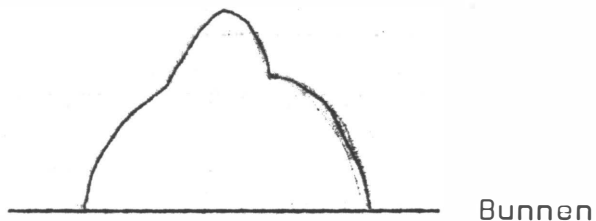
Dermed ble det ikke dykket på dette stedet, men vi benyttet tiden til en fornyet dykking ved rasstedet inne ved Geitfjaset.

Oppsiktsvekkende gjenstander på bunnen ?

Tiden gikk - så alt for fort desverre - og det var blitt lørdag den 13 juli, altså dagen for avreise.

En pulje på tre lå som vanlig ute i det avmerkede området i Sundsråsa med robåt og ekkolodd. Hele tiden fulgte man spent skriveren som utrettelig tegnet av denne sjøbunnen som har vært gjenstand for så mye oppmerksomhet. Plutselig ble oppmerksomheten fanget av at ekkoloddet tegnet tverrsnittet av en gjenstand som var perfekt symmetrisk ! Vi stanset øyeblikkelig båten og fikk kastet ut en boye. Utskriften viste som nevnt en fullstendig symmetrisk gjenstand som raget mange meter opp fra den ellers slette bunnen. (Se skisse.)

Den først registrerte
"gjenstandens"
omtrentlige form på
ekkoloddet diagrammet.



Her var dybden bare ca 20 meter og froskemenn kunne ha vært benyttet, men desverre var disse ikke disponible på dette tidspunkt og senere ble tiden for knapp.

Vi fortsatte søkningen i området og plutselig steg diagrammet til en praktisk talt loddrett strek. Gjenstanden, hva den enn kan ha vært, var så høy og smal at vi hadde store problemer med å holde båten rett over den og på den måten få den skikkelig inn på ekkoloddet. Vi søkte med sonden i alle retninger - sneiet gjenstanden, for så å miste den igjen.

Namsenfjorden - - fortsatt

Dette pågikk temmelig lenge, men til slutt fikk vi avtegnet gjenstandens tverrsnitt. Den var nærmest formet som en slank torpedo og raget hele 20 meter opp fra bunnen ! Det syntes også som om den sto en smule skrått i forhold til horisontalplanet på utskriftspapiret.

Vi merket selvsagt stedet av med bøye, og fortsatte deretter søkingen omkring i nærheten. To bøyer til ble kastet ut i forbindelse med registreringer som syntes en smule mistenkelige, og så måtte vi avbryte for kvelden.

Fotografering av bunnen

Neste dag var søndag og avreisedag. Det ble som sagt ikke anledning til å benytte dykkere på fallrepet, men undervannskamera ble senket ned ved markeringsboyene og et større antall bilder tatt. Beklageligvis tillot ikke tiden framkalling på stedet, så Refvik tok filmen med heim til Hønefoss for framkalling der.

Tilslutt ble boyene fjernet samtidig som posisjonene ble nedtegnet, og det var ingen vei utenom - vi måtte avslutte undersøkelsene for denne gang.

Oppbrudd

Klokken var 22,- om kvelden søndag den 14 juli, da vi pakket sammen og ryddet opp etter oss på Sundsvalen, og etter et siste blikk på NUFOC City tok fatt på den lange veien til Trondheim.

I dette avsnittet er vi fristet til å benytte den forslitte frasen fra stilene i folkeskolen: Alle var enige om at det hadde vært en opplevelsesrik og uforglemmelig tur !

Det er bare det å bemerke at for oss som deltok er dette langt mer enn en frase. Det naturskjønne stedet, båtturer, fiske, møte med folk som bodde i området, samværet i NUFOC City denne tiden - alt hadde en egen sjarm og etterlot seg en følelse som ingen av oss kan glemme. Dette har hver enkelt av deltakerne gitt sterke uttrykk for med en oppriktighet man sjelden har gleden av å være vitne til.

Oppsummering og konklusjon

På tross av de negative sider som desverre kom til å hefte ved ekspedisjonen må det totale resultat kunne sies å ha vært ganske positivt. Bildene fra bunnen er forlengst framkalt, men beklageligvis skulle det vise seg at hele filmen ble fullstendig "svart". Man leter nå etter årsakene til dette, med tanke på mulige forbedringer og eventuell eliminering av feil neste gang. For - en neste gang må det bli for eller senere !

De registreringer som ble gjort og som er omtalt kan ikke garantere tilstedeværelsen av ukonvansjonelle gjenstander på bunnen av Sundsråsa. Men, konklusjonen tor være at disse virket såvidt påfallende at videre undersøkelser skulle være høyst berettiget.

Nå disse eventuelt kan komme istand er vanskelig å si på nåværende tidspunkt, men om ikke for så ihvertfall til neste sommer. Vi har likevel allerede satt igang med å sjekke muligheten for en videre gransking allerede i løpet av høsten, men hvorvidt dette kan la seg gjennomføre vet vi ennå ikke.

Namsenfjorden - fortsatt

Det betinger jo en fornyet avtale med froskemennene, finansiering, disponibel tid osv..

Stor presseomtale

Omfattende reportasjer fra ekspedisjonen ble naturligvis brakt i Namdal Arbeiderblad, og vi hadde besøk av Adresseavisen som omtalte saken under ganske store overskrifter den 8 juli. Senere gjengav avisen et telefonintervju med K. Stenodegård, og NRK lokal gjorde det samme etter at ekspedisjonen var avsluttet.

Jan-Ove Sundberg, som også er tilknyttet FIB Aktuellt i Stockholm, har bebudet en reportasje i dette store ukebladet, og det ser også ut til at det kjente amerikanske bladet Saga kommer til å bringe stoff om ekspedisjonen.

Merkelig nok ble vi denne gangen ikke båret med besøk av Dagbladet, men det klarer seg jo lenge med den visitten ved Djupsjøen.

En personlig takk til de som ytet sin bistand til ekspedisjonen.

Vi vil ikke avslutte omtalen av undersøkelsene i Namsenfjorden 1974 uten å ta med en helhjertet takk til hver enkelt av de som hver på sin måte var med på å gjøre det beste ut av dette storstilte tiltaket som man på forhånd hadde nedlagt så mye arbeid i, og brukt så mye tid på. Uten disse ville det hele lett kunne ha resultert i fullstendig fiasko med vidtrekkende konsekvenser for såvel Norsk UFO Center som virksomheten i sin alminnelighet. Det er dessverre nok av dem som ikke ville betenke seg på å utnytte en slik situasjon med tanke på negative handlinger.

Og for de meget få som ville bli sittende igjen med ansvaret - det er betegnende nok de som ofrer arbeide og tid på å få det hele i gang - kunne situasjonen ha blitt temmelig alvorlig.

Vi vil gjerne peke på dette for å understreke oppriktigheten av den takk og hilsen vi på denne måten retter til følgende personer :

Konstruktør Adolf Refvik og hans familie, som tok den lange turen fra Honefoss, og som bidro med så mye viktig utstyr til den instrumentelle del av undersøkelsen. -

Anton Lidstrøm, som trosset ettervirkningene av en influensa for å hjelpe til -

Knut AAsheim, som tok den lange bilturen fra Eidsvoll -

Journalist Hans H. Johannesson og hans medhjelpere, som la ned et stort arbeide i organiseringen av opplegget, samt Namdal Arbeiderblad som ytet økonomisk støtte til aksjonen og viet kolossal spalteplass til omtalen av arbeidet og Norsk UFO Center -

Jan-Ove Sundberg, som reiste helt fra Motala for å yte sin innsats, blant annet også med påfølgende reportasjer i blad og tidsskrifter, samt et innslag i Sveriges Radio -

Erik- og Elbjørg Fjeldberg, samt Kåre Elvik, som tok turen helt fra Lillestrøm, og som ikke gikk av veien for ekstra-arbeidet med matlaging og servering i sin campingvogn hver eneste dag så lenge de var der -

Namsos Dykkerklubb, som stilte froskemenn, båt og utstyr til disposisjon -

.....

Namsenfjorden - - fortsatt

Gårdbruker Ole Gabriel Kjolstad, som lot oss benytte Sundsvalen vederlagsfritt, og som ellers hjalp til og viste den største imotekommenhet i enhver situasjon under hele vårt opphold -, samt kjøpmann Asle Pedersen fra Bangsund, som uten ekstra omkostninger brakte forsyninger den lange veien, og som i beundringsverdig grad oppfylte våre varebestillinger hver gang.

Til slutt vil vi gjerne ta med en ekstra påskjønnelse til 12 år gamle Linda Refvik, som tross sin unge alder sørget for matlaging oppvask og rydding på en måte som mang en husmor kunne ta lærdom av. Hennes bidrag til ekspedisjonen var en ypperlig kompensasjon for en del av den svikten vi opplevet.

En spesiell takk vil vi også rette til hver enkelt av dere som ikke kunne være tilstede, men som har støttet aksjonen ved å sende bidrag til Norsk UFO Centers støttefond ! Selv om alle som deltok gjorde sin innsats helt vederlagsfritt og Namdal Arbeiderblad påtok seg en del av utgiftene, ble ekspedisjonen likevel en meget merkbar økonomisk belastning for oss, så leserne skal vite at deres tilskudd kom meget vel med.

Vi avslutter dermed vårt referat fra undersøkelsen i Namsenfjorden, men får fast at Sundsråsa på ingen måte er avskrevet som mulig skjulested for interessante ting -.

Tvert imot. Vi mener å ha visse grunner for å tro at videre undersøkelser er absolutt påkrevet og vi kommer til å fortsette der vi slapp så snart anledningen byr seg. Det er mulig at vi må vente helt til neste sommerå men vi sjekker i disse dager muligheten av å kunne foreta dykking og eventuell undervannsfotografering på de avmerkede stedene.

Skulle det vise seg å være gjennomforlig vil vi selvsagt komme tilbake til saken i neste nummer av UFO Forum.

Dermed får vi bare vente og se hva framtiden kan bringe av begivenheter, når det gjelder Sundsråsa i Namsenfjorden - - -.

-----0-----

ER HAN KUN EN SVINDLER ?

Erich von Däniken og hans teorier trekkes i tvil

OVER 5 MILLIONER EKSEMPLARER ER BLITT SOLGT AV DÄNIKENS BØKER - TIL VITENSKAPENS STORE ERGRELSE. ERICH VON DÄNIKEN ER SVEITSER (FORHENVÆRENDE RESTAURATØR), OG NÅ HAR HAN BEGÅTT SIN FJERDE BOK, HVØR HAN FØRSØKER Å DOKUMENTERE SINE TEORIER OM AT JORDEN EN GANG HAR HATT BESØK AV ASTRONAUTER FRA EN ANNEN KLODE

Däniken hevder at mange arkeologiske funn sløtt ikke har kunnet bli laget uten å ha moderne verktøy, og mange tegninger og relieffer oppfatter han som romraketter, astronauter og romhjelmer. Men Däniken har også kritikere. For et halvt år siden utkom på dansk en bok skrevet av vitenskapsmannen Gerhard Gadow. Den heter "Fortids gåders forklaring", som et klart svar på Dänikens tittel "Fortids gåder fremtids virkelighet". Og Gadow har helt andre forklaringer enn Däniken og har påviser masser av feil hos denne. Gadow har sammenliknet 1 og 13 utgave av "Fortids gåter - fremtids virkelighet (FGFV)". Der er stor forskjell og vi har derfor sammenliknet Gadows bok med Dänikens siste bok "Min verden i bilder". Og det pussige er at mange av de feil Gadow påviser i sin bok (den utkom i 1971 i Tyskland) er rettet i "Min verden i bilder".

Gadow sier generelt om Dänikens metoder at han benytter seg av:

- Unøyaktigheter som roper om liten sakkunnskap.
- Utelatelse av fakta, som Däniken kjenner, og som er viktige for sammenhengen. Umotiverte spørsmål, ofte fullstendig meningsløse
- Fritt oppfunne påstander og overdrevne eller underdrevne påstander.

Og Gadow nevner mange eksempler:

I første opplag av "FGFV" var Påskeøyas avstand fra Syd-Amerika 3000 km - nå har den vokst til 3600 km.. (1) Tidligere var der over 600 statuer på Påskeøya - 13 utgave er det kun flere hundre. (2). Og i "Min verden i bilder" er det 300. I starten var statuene "tildels over 20 meter høye", - nå er den største "mellom 10 og 20 meter". Og saken er at innen kolossene ble veltet hevet de seg kun 5 meter over jorden. Der er kun en "mellom 10 og 20 meter" - og den er 12 meter høy.

Tegning ble til sarkofag

Særlig Dänikens "kronbøviser" blir tatt under behandling av Gadow. Det dreier seg om noe Däniken kaller en "stentegning". Gadow sier det er tale om et sarkofaglokk. Däniken skriver:

- I 1935 ble det i Palenque (det gamle rike - red) funnet en stentegning, som etter all sannsynlighet forestiller guden Kukumatx - (i Yucatan: Kukulkan - red.) Og Gadow svarer at Däniken aldeles ikke behøver å sette sin tro til på at det er guden Kukulkan. For det er det ikke. I følge innskriften på sarkofaglokket har begravelsen funnet sted i året 692 - og Kukulkan døde i år 999. Gadow: "Hvis Däniken altså skulle ha rett i sin kuriøse iakttakelse, ville Kukulkan være det første og vel også det eneste menneske som ble begravet allerede 255 år før sin fødsel."

.....
Däniken fortier med vilje

Gadow sier videre at Dänikens "stentegning" først ble funnet i 1952. Inntil da var den begravet under tonnøvis av sten. At Däniken kaller det en stentegning betyr at han helt kan unnlate å komme inn på innholdet i sarkofagen. Gadow: "Dette besto nemlig ikke av et lik i romfrakt. Tvert i mot inneholdt sarkofagen de smukt klødte rester av en maya-prest, til hvis ære det var blitt ofret seks andre mayaer. Men også dette fortier Däniken med vilje, skjønt han har kjennskap til det.

Däniken fortsetter i den meget begeistrede og subjektive stil, som er så karakteristisk for han:

-Selv den mest inkarnerte skeptiker må bli tvunget til ettertanke ved synet av denne stentegningen. Man ser her et menneskelig vesen som sitter med overkroppen bøyd framover - veddeløpskjørerstilling. Ethvert barn vil i dag identifisere hans kjøretøy som en rakett... Der mangler naturligvis heller ikke en av de kompliserte hodebekledninger som man kjenner fra tilsvarende tegninger, forsynt med utbuktninger og rør, altså igjen antenner.

Sorte områder

Og Gadow svarer at de antennene som Däniken kan se, de har man ikke funnet, men i kisten fant man jaderør fra den begravede prests fantastiske hodebekledning. Den "kompliserte hodebekledning" er faktisk beskjedent i forhold til andre eksempler man kjenner (f.eks. med kolibri-fjær). Gadow undrer seg også over at den gjengivelsen av "stentegningen" som Däniken benytter på omslaget av sin bok er utydelig og med store sorte områder. På grunn av de sorte plettene kan man for eksempel ikke se at "astronauten" er barbert, - noe virkelig interessant for en astronaut.

I "Min verden i bilder" tar Gadow ad notam: Nå er det ikke tale om en stentegning, men en gravstein. Den er ikke funnet i 1935, men i 1949 - 1952. Og selv om man på fotografier i "Min verden i bilder" kan se at astronauten er barbert - "forhindrer det ikke Däniken i - - med tilbakeholdt åndedrett - å konstatere at . . . "astronauten er korrekt påkledd".

Däniken ser atomer

Fotografiene har gitt Däniken næring til nye antakelser og formodninger. Däniken kan se en kjernefusjonsmotor (en metode til utnyttelse av atomenergi ved å sammensmelte stoffer - først omkring år 2000 mener man at vi når så langt - red).

Og han kan se to atomkjerner - han mener det er vannstoff og helium - uvisst av hvilken grunn: De avbildede "atomkjerner" av to og tre "boller", mens vannstoff og helium har henholdsvis en og to elektroner.

Det er ikke bare Däniken som får på pukkelen i Gadows bok. Også forfatterne av "Den fantastiske virkelighet", Pauwels og Bergier, må stå for skudd sammen med han.

Er han kun

Det gjelder funnet av Piri Reis' verdenskart. Pauwels og Bergier skriver at i midten av det 19. århundre forært Piri Reis bort en pakke landkart, og det mener Gadow er godtgjort, idet Piri Reis ble henrettet i 1554. Ifølge Däniken fant man kartet i begynnelsen av det 18 århundre, og Gadow forklarer at de alle har urett: Kartet - det var heller ikke en hel pakke, men kun ett - ble funnet i 1929.

Kilde: "Søndags-Aktuelt", søndag den 17 februar 1974. (Dansk).

Fotnoter: (NUFOC)

1. Ingen særlig overveldende forskjell.
2. Heller ikke her synes forskjellen overveldende.

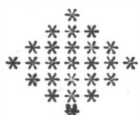
Kommentarer:

Som nevnt ved tidligere anledninger har vi lenge vært oppmerksomme på visse unøyaktigheter hos Däniken, og vi har alltid gitt uttrykk for den oppfatning at han strækker sine teorier altfor langt når det gjelder realitetsinnholdet i dem. Ikke desto mindre anser vi forskningen på dette området interessant, og vi minner om at en del ansette vitenskapsmenn har gitt uttrykk for samme syn som Däniken når det gjelder selve grunn tanken bak hans teorier om at jorden en gang (eller flere ganger) har hatt besøk fra andre planeter, og at visse funn synes å tyde på dette - ja, at de til og med peker ganske sterkt i den retning. Men derfra og til å akseptere Dänikens applikasjoner er det naturligvis et temmelig langt sprang.

Når det gjelder Gerhard Gadow's kommentarer så anser vi dem verdifulle i den grad han påviser og diskuterer konkrete feil hos von Däniken; men de synes dårlig egnet som argumenter mot grunntanken om besøk utenfra, dessuten svikter han når det gjelder å presentere alternative forklaringer på mesteparten av det materialet det er tale om. For eksempel kan man neppe unngå å forbløffes av nevnte "stentegning", eller sarkofaglokk, og den likheten den framviser med en slags teknologisk farkost !

Gadow's opplysning om at sarkofagen inneholder de jordiske levninger av en majaprest kan heller ikke forandre på dette faktum, og skulle på ingen måte utelukke muligheten av at tegningen forestiller, eller henspiller på, noe annet - -. For Gadow mener da vel ikke at en utsmykking på et sarkofaglokk nødvendigvis må være en tegning av sarkofagens eier ?

Det er sundt med motforestillinger så lenge de blir betraktet og benyttet som det de er, og ikke som a priori-holdninger - Derfor bør diskusjonen om gamle funn gå videre.



ETTERSKRIFT AV FORTIDSFORSKEREN FREDE MELHEDEGÅRD

Friskt i erindringen hos mange står nok ennå NRK's TV-program "KANAL X", den 1 mars ifjor kl 2030 - av like mange ansett som en TV-skandale uten noe sidestykke - naturligvis med Kjell Arnljot Wig i spissen. Som kjent ble den danske fortidsforskeren Frede Melhedegård offer for den vanvittige forestillingen, og fikk således et minne for livet om sitt møte med Norges fremste kulturinstitusjon. Nedenfor gjengir vi Melhedegårds etterskrift i boken "FORSVUNDEN TEKNIK", av sivilingeniør Henry Kjellson.

* * * *

Det kan nå dokumenteres at jorden fra omkring år 1100 e.v.t. og flere tusen år tilbake i tiden har vært konfrontert med en teknologi som er vår nåværende teknologi langt overlegen. Tempelområder spredt over hele jorden utgjør tilsammen et teknologisk stenbibliotek, med beskrivelser og bilder, som i et naturmetodespråk utført etter tegneserieprinsippet forteller om en bestemt teknisk utviklingsretning basert på elektrisk energi.

Hovedbiblioteket som omhandler framstillingsprosessen for denne energi befinner seg i og omkring - og kanskje også under - de tre pyramider ved Gizeh i Egypt, og resten av det egyptiske områdes biblioteksenheter rommer komplette opplysninger om el-energiens utnyttelse og betydning for menneskehets utvikling i en annen og høyere teknologisk retning enn den vi i øyeblikket er involvert i.

Kvalifiserte skandinaviske ingeniører og andre teknikere har uavhengig av hverandre godkjent følgende el-tekniske oppdagelser i forbindelse med en nytolkning av hieroglyffene:

Symboler for likestrøm og vekselstrøm,
el-kraft, eller høyspenning,
likeretter og omformer,
pluss-, minus-, og nullpoler,
han- og hunsymboler,
positiv og negativ,
inn- og utganger for kretslopsfunksjoner,
ledninger og strømretninger,
2 komplette monteringsbeskrivelser og 2 el-stikktyper
(den ene sikret gjennom en fjærlåsfunksjon).

Fra hovedbiblioteket utgår teknologiske forgreninger til Assyria, hvis biblioteker inneholder komplette opplysninger om elektrisiteten anvendt i forbindelse med roterende akslinger - hastigheter på 60, 120, 180, og 240 km/t er konstatert. Monumentene i Persepolis i Iran er hovedbibliotek for anvendelsen av menneskets "mekaniske arm", boremaskinen, dens differensialer, dens funksjonsteknikk, dens vedlikeholdelse, samt for anvisninger på dens mange anvendelsesmuligheter i forbindelse med boring, sliping, fresing, saging mm.

Etterskrift - -

Mexico rommer komplette kommunikasjonsteknologiske biblioteker. Hittil har man identifisert symboler for og beskrivelser av radio, TV mikrofon og høyttaler, stereofoni, øreplugger, høretelefoner med antenne osv..

Konesiske og japanske stenbiblioteker inngår i en kjede som synes å henvise til elektrokjemiske forarbeidelsesprosesser av betydning for menneskets evolusjon. Endelig gir foreløpige undersøkelser av stenbibliotekene omkring Titicacasjøen i Syd-Amerika en begrunnet formodning om at disse rommer medisinsk viten med løsning på blant annet kreftens gåte.

At disse oppdagelser må tas alvorlig understrekes av at det nå på mange templer er konstatert tydelige spor etter en maskinell arbeidsprosess med anvendelse av bl a et roterende verktøy, en såkalt stenfreser. Fotografiske spesialopptak av disse vresemerker har vært forevist kvalifiserte teknikere, og alle har akseptert dem som sådanne. Allerede i det 5 århundre e.v.t. skrev egypteren Horapollon fra Nilopolis en avhandling om hieroglyffene. Her gjorde han uttrykkelig oppmerksom på at hieroglyffskriften er en REN BILLEDSKRIFT MED SYMBOLANVENDELSE. I innledningen til avhandlingen skriver Horapollon at hieroglyffene skal fortelle menneskene om hvordan de kan ta solen i sin tjeneste - den vil da hjelpe dem med å arbeide og skaffe dem lys og varme. Ifølge Horapollon er hieroglyffene altså et teknologisk-elektrisk symbolspråk med solen som energikilde.

Siden franskmannen Champollion i 1882 "oversatte" hieroglyffene etter funnet av Rosette-stenen med de tilsynelatende 3 ensbetydende in-skripsjoner, har ingen etablert forsker interessert seg for Horapollons verk, noe som kanskje er en av grunnene til at vi i dag befinner oss i en teknologisk blindgate, hvor vi ikke formår å løse de presserende forurensnings- og energiproblemene. Avdøde Henry Kjellson hadde rett da han hovedet at både hieroglyffene og Bibelen er tydet feilaktig, og at deres virkelige mening vil gå opp for oss når vi har nådd et bestemt teknologisk utviklingstrinn. I den nåværende situasjon hvor flere og flere blir klar over at menneskehetens fortsatte framgang avhenger av om teknologien kan tilføres et kvalitativt nytt innhold, skulle det være muligheter for at fagforskerne besinnor seg, og i samarbeide med teknikere i videste forstand forsøker å dra nytte av det fond av viten om effektiv energiutnyttelse som er nedfelt i jordens stenbiblioteker.

* * *

Sivilingeniør Henry Kjellson: "FORSVUNDEN TEKNIK"

Nihil Press, København

Boken kan også bestilles ved innbetaling av Dkr.28,75 til

Bogklubben Sphinx,
Vesterbrogade 139, 1620 København V,
Postgirokonto: 16 74 73

NUFOC's kommentar:

N R K's "KANAL X" var ikke det ringeste interessert i dette - Innslaget ble viet til programlederens hovedinteresse, og den skulle være tilstrekkelig volkjent for de fleste.

* * *

POSITIVE FRAMSKRITT INNEN SVENSK UFO-LOGI

Vår omtale av dette kommer kanskje noe sent men da det stadig arbeides med saken, burde omtalen fremdeles ha aktualitet, ikke minst nå i forbindelse med utbyggingen av NUFOC.

Følgende er hentet fra protokoll, først ved en sammenkomst som fant sted i Stockholm mellom representanter for nedenstående UFO-organisasjoner den 22 - 23 september 1973 under mottoet "SAMARBEIDE".

Tilstede på møtet:

Håkan Blomquist	Arbetsgruppen for ufologi
Lena Borg	UFO-Jacobesberg
Lennharth Bäckstrand	UFO-Jacobesberg
Anneli Ekström	UFO-Center, Jönköping
Sven-Olof Fredriksson	G I C O F F Jönköping
Björn Högman	G I C O F F
Leif Johansson	Stockholms UFO-Center
Lennart Johansson	Stockholms UFO-Center
Anders Liljegren	Arbetsgruppen för UFO-logi
Sten Lindgren	Arbetsgruppen för UFO-Identifisering
Tina Lindgren	Arbetsgruppen för UFO-Identifisering
Birgitta Lovén	Arbetsgruppen för UFO-Identifisering
Alf Tollhag	G I C O F F
Anders Wahlström	UFO-Center, Jönköping
Bjarne Håkansson	Arbetsgruppen för UFO-Identifisering

Hensikten med sammenkomsten mellom disse organisasjonene var den felles interesse å utbygge samarbeidet med sikte på så langt som mulig å effektivisere UFO-undersøkelsene, og i fellesskap å stille materiale til disposisjon for vitenskapelig analyse. Innledningsvis ble organisasjonene enige om å vedta følgende definisjon på begrepet UFO:

- med UFO, uidentifisert flygende objekt, menes et iakttatt fenomen som etter omhyggelige undersøkelser ikke kunne identifiseres som forårsaket av hittil kjente fenomener.

Som første punkt ble diskutert MÅLSETTINGEN med samarbeidet. Under denne ble organisasjonene enige om følgende:

Hovedmålsetting:

- å forsøke å klargjøre hvorvidt det blant alle iakttakelser finnes en rest som faller inn under begrepet UFO, ifølge den vedtatte definisjon.

Denne målsetting kan oppfylles via følgende tre delmålsettinger :

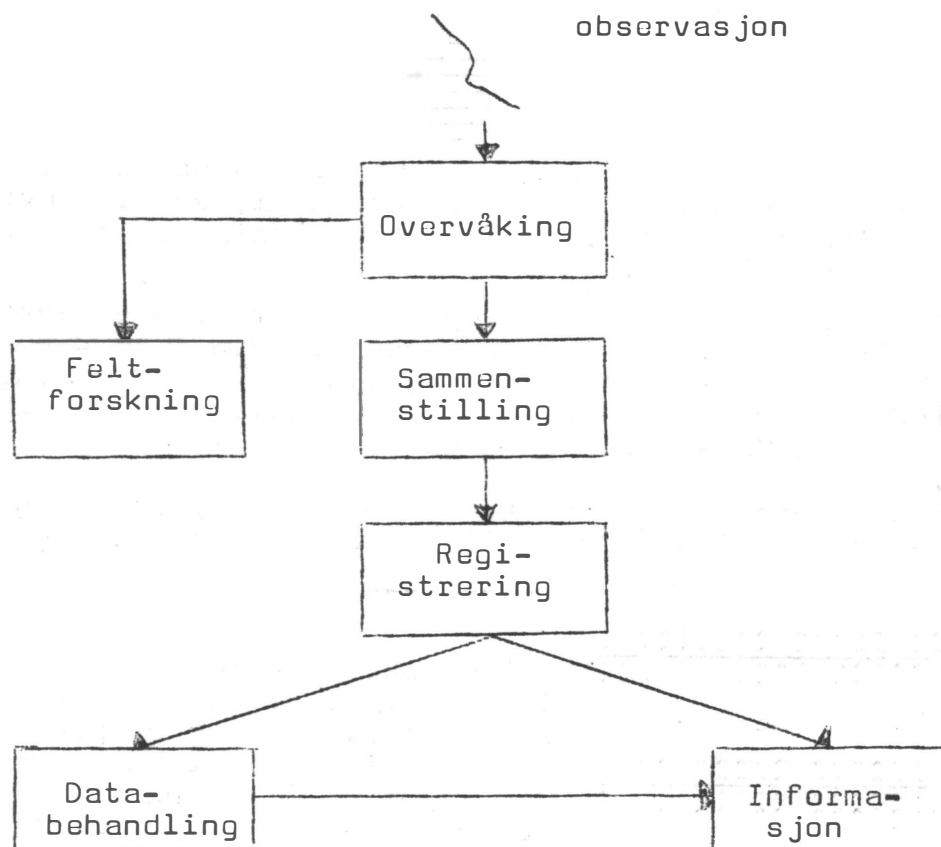
1. Felles innsamling av basemateriale.
2. Felles adgang til- og analyse av det innsamlede materialet.
3. Å stille basematerialet til disposisjon for vitenskapelig analyse.

Positive framskritt - -

Som andre punkt diskuterte man formene for samarbeidet, og ble da enige om følgende:

1. Via en overvåkingsgruppe initieres feltforskere til å undersøke en tildragelse.
2. Feltforskerens redegjørelser sendes til en sammenfatningsgruppe som gjør eventuelle kompletterende undersøkelser.
3. Det sammenstilte materialet arkiveres hos en registreringsgruppe.
4. Kodifisert materiale tilstilles en datagruppe for maskinell bearbeidelse.
5. Informasjon mellom de samarbeidende organisasjonene formidles av en intern informasjonsgruppe.
6. Almenheten, nyhetsmedia m fl informeres via en ekstern informasjonsgruppe.

Funksjonssambandet bestemmes ifølge:



Tredje punkt for diskusjonen var ARBEIDSFORDELINGEN. Her ble det enighet om følgende:

- | | |
|-------------------------------|--|
| 1. Overvåkingsgruppe | Stockholms UFO-Center og UFO-Jacobsberg deler oppgavene. |
| 2. Sammenstillingsgruppe | GICOFF, Gøteborg |
| 3. Registreringsgruppe | UFO-Center, Jönköping |
| 4. Intern Informasjonsgruppe | Arbetsgruppen för UFOlogi |
| 5. Ekstern Informasjonsgruppe | GICOFF, Gøteborg |
| 6. Datagruppe | Arbetsgruppen för UFO-Identifisering, Stockholm |

Positivt framskritt_ fortsatt fra forrige side

Som punkt fire ble det økonomiske spørsmålet drøftet. Og man ble enige om at som tidligere skulle hver enkelt organisasjon svare for sine omkostninger. Skulle vanskeligheter oppstå skal disse diskuteres med sikte på en felles løsning.

Til slutt var det diskusjon og enighet om disse punkter:

1. Felles utarbeidelse av et utdannelseskursus for feltforskere.
2. Felles utarbeidelse av en informasjonsfilm om UFO-fenomenet
3. Vedrørende feltforskere: Hver organisasjon sjekker sine muligheter til å bidra med personell.
4. Under en innkjøringsfase kommer man til å utvikle de ideer for innsamling av materiale som man ble enige om.
5. Samarbeidet går under navnet "PROSJEKT U.R.D." - der U.R.D. står for: UFO Rapporterings- og Datasystem.
6. Arbeidsmøter avholdes to ganger i året (vår og høst) eller når det måtte være påkrevet.



Noc for Norsk UFO Center ? Ganske sikkert. Men det er et godt stykke igjen, og først og fremst trengs mer personell, så vi benytter anledningen til å minne om våre tidligere etterlysninger etter feltforskere, rapportører og konsulenter!

Forøvrig kan vi føye til at de grupper som her er nevnt har det til felles at de ikke er tilsluttet Riksorganisasjonen UFO=Sverige. Det organiserte samarbeidet mellom disse gruppene betyr med andre ord at man i Sverige dermed får to ulike organisatoriske "blokker", nemlig Riksorganisasjonen UFO-Sverige, og den som er omtalt foran, Prosjekt U . R . D .

Norsk UFO Center samarbeider fortsatt med begge parter, og vi kan neppe se noen grunn til at ikke det skulle være det mest riktige.

-----0-----

^^
^^
^^

"FAKTA ?" LEGGES NED -

^^
^^
^^

Det norske tidsskriftet "FAKTA?" meddeler i sitt siste nummer at tidsskriftet skal legges ned. Grunnen er problemer med tid og økonomi, samt at man ikke kan holde sitt opprinnelige ideal - selvprodusert materiale - men ble tvunget til å sakse det meste fra andre tidsskrifter.

Imidlertid er et framtidig "come-back" ikke helt utelukket, opplyser redaktøren og utgiveren Asle Overholdt i en telefonsamtale med oss. Vi håper det - ettersom vi vet at "FAKTA ?" vil bli savnet av mange.

Samtidig takker vi Asle for uvurderlig bistand i forbindelse med Norsk UFO Forums tilblivelse !

-----0-----

DET ORGANISERTE UFO-ARBEIDET
NOEN BETRAKTNINGER AV JACQUES VALLEE

Sitat fra dr. Jacques Vallee's bok "Passport to
Magonia", side 158 - 159 :

Det finnes en tendens blant de troende til å samles i store, meget formelle organisasjoner der de sloser bort all sin energi og iblant en hel del penger, med praktisk talt intet synlig resultat som følge. Det er klart at slike organisasjoner mer tjener et psykologisk behov enn et ærlig ønske om å finne svaret på et interessant intellektuelt problem. Å opprettholde en slik gruppe medfører uforholdsmessig store administrative omkostninger - rundskriv, bokføring osv.. - og erfaringen viser at forskningen alltid er den aktivitet som kommer i siste rekke.

I stedet skaper disse grupper så mange interne stridigheter og feider med andre organisasjoner at de viser seg å bli en alvorlig hindring for uberørte forskere som bare er ute for å samle inn førstehåndsdata og som ikke bryr seg om å "bakke opp" en spesiell teori eller person framfor en annen. Det finnes nå så mange slike grupper at deres publikasjoner ikke lenger når vitenskapsmennene, som knapt kan forventes å lese 15 - 20 spesialiserte tidsskrifter hver måned.

Dersom man virkelig ville komme til roten av problemet UFO, burde man ganske enkelt etablere et stort antall små, informelle studiegrupper, hvis eneste mål skulle være å samle inn førstehåndsdata. Det burde være klart at de profesjonelle vitenskapsmennene ikke har muligheter for å gjøre dette. De kjenner bare til problemet gjennom dagspressen, og den gir sjelden informasjon om tildragelser utenfor de begrensede områder den overvåker. Og når så skjer er vitneberetningene så forvrengte at informasjonen blir verdiløs. Selv om artikkelen i seg selv skulle være riktig har man ingen metode til å måle vitnenes pålitelighet, eller kontrollere deres stilling eller situasjon i samfunnet. Bare lokalt-boende kan vurdere den virkelige verdien i en så underlig hendelse som en UFO-observasjon. (1).

Dannelsen av en kjede av aktive men uformelle grupper burde også bidra til å løse problemet med dokumentasjon og publisering. Når de store gruppene foretar undersøkelser begraver de disse i sine arkiver, eller publiserer sterkt redigerte sammendrag. På denne måten skrur de lokket på for det observasjonsmaterialet de har satt seg som mål å bringe ut.

Summering: Verken et gigant-prosjekt bemannet med tyve Nobel-prisvinnere, eller sammenhenger påvist ved hjelp av datamaskin blant millioner dårlig undersøkte parametere, mental telepati med overlegne rombeboere, sammenslutninger av hundretalls mennesker i organisasjonsgrupper som står og speider mot himmelen hver natt med kikkert og rent hjerte, kan løse et problem som har trosset vår radar, våre fly, våre astronomer og våre fysiske teorier så lange. Det eneste som kan bidra til framskritt i retning av en bedre forståelse for fenomenet er å publisere gode rapporter. De må være førstehåndsrapporter. De må samles inn raskt og publiseres raskt. De må sirkulere fritt.

(1) En av grunnene til at det er så viktig med feltforskere rundt om i hele landet.

"Mine billedmessege bevis for det umulige"

- 18 -

U F O - L I T T E R A T U R & F O R T I D S F O R S K N I N G

ENGELSKSPRÅKLIGE BØKER:

George Adamski: FLYING SAUCERS HAVE LANDED, innb.	40,45
Charles Bowen: THE HUMANOIDS, innb	30,00
Bruce Cathie: HARMONIC 33, indb	53,90
Barry H Downing: THE BIBLE & FLYING SAUCERS, pocket	9,60
Frank Edwards: FLYING SAUCERS - HERE AND NOW ! Pocket	8,25
J. Allen Hynek: THE UFO EXPERIENCE, indb	47,85
Donald E Keyhoe: FLYING SAUCERS FROM OUTER SPACE, pocket	9,80
Coral & Jim Lorentzen: FLYING SAUCER OCCUPANTS, pocket	8,25
Sagan & Page: A SCIENTIFIC DEBATE, indb	103,50
Ivan T Sanderson: INVISIBLE RESIDENTS, pocket	9,60
Arthur Shuttlewood: THE WARMINSTER MYSTERY, pocket	9,80
Brad Steiger: STRANGERS FORM THE SKIES, pocket	7,40
Paul Thomas: FLYING SAUCERS THROUGH THE AGES, pocket	9,80
Jacques Vallée: PASSPORT TO MAGONIA, indb	34,35
L. Sprague DeCamp: THE ANCIENT ENGINEERS, pocket	16,10
Peter Kolosimo: NOT OF THIS WORLD, pocket	12,20
Andrew Thomas: ATLANTIS - FROM LEGEND TO DISCOVERY, pocket	9,60
Immanuel Velikovsky: WORLDS IN COLLISION, pocket	10,45
George Hunt Williamson: ROAD IN THE SKY, indb	33,50

BØGER PÅ DANSK:

H.C. Petersen: (red.): GEORGE ADAMSKI BERETTER II	52,20
Vallée & Olmos: UFO'er OVER SPANIEN OG PORTUGAL, hefte	13,90
Henry Kjellson: FORSVUNDEN TEKNIK	25,00
Frede Melhedegård: TUT-ANKH-AMON ER VÅGNET	20,00
Andrija Puharich: URI GELLER	43,25

BØGER PÅ SVENSK:

George Adamski: OMBORD PÅ RYMDSKEPP, indb.	35,25
Bjarne Håkansson: UFO-GÅTAN	28,25
M.K.Jessup: UFO OCH BIBELN	22,25
K. Gosta rehn: TEFATEN 'AR H'AR	43,40
Staffan Stigsjö: TEFATSFOLKET SER OSS	47,65
Borgny Tingstedt: UFO OCH RELATIVITETSTEORIN	31,75

Samtlige priser er danske kr. excl moms.

Skriv efter vort komplette katalog over importerede bøger.

V A L B Y A N T I K V A R I A T & B O G I M P O R T
Valby Langgade 116, DK-2500 Valby Danmark
Telef nr 01 467307 Postgironr 221218

INVISIBLE RESIDENTS

En diskusjon omkring
mulighetene for int-
elligent liv under
verdenshavene.

Det var om kvelden og stedet var Antarktis. En brasiliansk vitenskapsmann ved navn dr. Rubens J. Villela, knyttet til den amerikanske marinen "Operation Deep Freeze", befant seg for anledningen ombord i en isbryter da han fikk sitt livs store sjokk: Opp av havet, tvers igjennom 37 fots tykk is, tordnet en gjenstand til værs med kurs mot himmelen som et solvskinnende prosjektil !

Skipet befant seg i Admiralty Bay, som grenser opp til det sydlige Atlanterhavet. Det var meget kaldt og de eneste vitner forøvrig var vakthavende offiser, samt en av mannskapet. Resten av besetningen befant seg under dekk da episoden inntraff.

Hendelsen var virkelig nok. Enorme isblokker var blitt slynget til værs og falt ned igjen med bulder og brak omkring hullet i den tykke isen, mens vannet kokte og fosset utover.

Historien ble aldri offentliggjort slik man burde kunne vente det,. En formell rapport ble riktignok avgitt^{av} marinen, men denne ble gjengitt kun i brasilianske aviser. Den jevne borger har ganske enkelt ikke anelse om hvor mange slike fantastiske rapporter som faktisk blir publisert lokalt, nesten hver eneste dag og over hele verden - en situasjon meget karakteristisk for UFO-problemet.

En gang i 1963 drev US Navy øvelser med sikte på å trene opp personell i sporing av undervannsbåter. Øvelsene ble avholdt utenfor Puerto Rico, ca 500 miles sydøst for de forente stater. Alle de foreliggende rapporter synes å bekrefte at fem mindre marinefartøyer var involvert, men det heter også at hangarskipet Wasp var med som kommandoskip. Såvidt man vet må også et visst antall undervannsbåter ha deltatt i øvelsene, og samtlige enheter str i forbindelse med hverandre ved hjelp av høyt avansert elektronisk sambandsutstyr. Man benyttet dessuten fly, i det minste ett, som slepte et "mål" litt under havflaten i en line.

Det heter at undervannsbåtene plutselig sporet en mystisk gjenstand, og omstendighetene omkring denne tildragelsen burde i høyeste grad påkalle videre oppmerksomhet. En sonar-operator på et av de mindre fartøyene - såvidt man vet en destroyer - rapporterte at en av undervannsbåtene hadde brutt formasjonen og tatt opp jakten på noe som lot til å være en ukjent gjenstand. Operatoren kunne naturligvis ikke vite hvorvidt dette var "fingert", da øvelsene jo gikk ut på å trene mannskapet i å spore fiendtlige fartøyer. Men i dette tilfellet kunne operatorens rapport såvisst ikke føres tilbake til en simulert fiendtlig farkost. En av vanskelighetene var nemlig at den ukjente gjenstanden beveget seg med en hastighet på over 150 knop !

Vakthavende offiser rapporterte øyeblikkelig saken til kapteinen på skipet, som igjen forsøkte å kalle opp Wasp, men bare for å oppdage at radioinntaket var fullstendig sprengt av tilsvarende rapporter som strømmet inn fra alle de andre fartøyene og fra flyet.

Invisible residents - forts.

Senere skulle det vise seg at det ikke bare var den utrolige hastigheten i seg selv som utgjorde et mysterium med den fremmede gjenstanden. Ikke mindre enn tretten fartoyer hadde notert i sine loggbøker at deres "sporingsmål" plutselig "forandret seg til hurtiggående undervannsfartoyer". På dette punkt synes rapportene litt vage, men et varierende antall personer på et varierende antall fartoyer sies å ha hørt de sonar "blips" som ble fanget opp av deres egne operatører, og alle er enige på ett punkt: Den fremmede gjenstanden var drevet av en eneste propell, med en fart på mere enn 150 knop.

Verdensrekorden for propelldrevne overflatefartoyer er 200,42 mph (miles per hour), men dette gjelder et såkalt hydroplan med Rolls-Royce motorer. Rekorden for dieseldrevne overflatefarkoster er 60,21 mph. Den hittil største hastighet for undervannsbåter i neddykket tilstand holdes av den amerikanske marinens atomdrevne, dråpeformede U-båter i "Skipjack-klassen", hvor rekorden skal være 51,8 mph, dvs 45 knop. Den fremmede gjenstanden slår med andre ord våre ypperste teknologiske frambringelser på dette området med nesten fire ganger så stor hastighet.

Men dette er ikke hele historien. Det heter i rapportene at ekspertene på marinefartøyene holdt kontakten med den fremmede over en periode på fire dager, og at den manøvrerte omkring ned til en dybde av 27 000 fot. Dybderekorden for standard U-båter er 6.250 fot, og selv om enkelte spesialfartoyer som for eksempel "Trieste" har vært adskillig dypere, kan de da knapt foreta noen bevegelser utenom det å senke seg ned og gå opp igjen.

Det må derfor være grunn til å spørre seg om hva den fremmede gjenstanden var for noe -.

Disse to bere ninger er hentet fra dr. Ivan T. Sandersons bok - "INVISIBLE RESIDENTS", hvor den verdenskjente zoologen og biologen diskuterer muligheten for intelligent liv på bunnen av de store verdenshavene. Boken er spekket av liknende beretninger som skulle være velkjente for UFO-forskere - kanskje forst: og fremst rapporter om uidentifiserte gjenstander som kommer opp av- og går ned i vann, ofte nedtegnet i skipsloggbøker. Den berømte "Bermuda-triangelen" er også nærmere omtalt, likeså de såkalte "lysende undervannshjul" som så ofte er blitt observert fra skip.

En tilsynelatende særlig interessant side ved dr. Sandersons hypoteser gjelder de hyppige rapportene om UFO'er som går ned i vann, innsjøer og elver. Denne tilsynelatende påfallende forkjærlighet for vann fra UFO-enes side, også når de befinner seg over landområdene, fører seg pent inn i rekken av indikasjoner på at de kan ha sitt utspring i det våte element - fortrinnsvis verdenshavene, som faktisk dekker tre fjerdedeler av jordens overflate. Og dr. Sanderson spør: Kan det tenkes at UFO-ene, hvis de skulle komme i vanskeligheter mens de befinner seg over landområder, søker til vann for å utbedre eventuelle feilfunksjoner? At deres mulige besetning i slike tilfeller søker sitt eget element av rent praktiske hensyn, og derfor tar farkosten ned under nærmeste vannflate? Dr. Sanderson svarer selv med å peke på nok en forbløffende omstendighet i denne forbindelse: Hvis man studerer et større antall rapporter om UFO'er som går ned i innsjøer eller elver, vil man se at observatørene påfallende ofte, ja nesten regelmessig, sier at det så ut som om gjenstanden var i vanskeligheter! (Jfr f eks gjenstanden i Djupsjøen, som heller ikke danner noe unntak i så henseende.)

=====

Invisible Residents - -

Rapporter av dette slag foreligger i langt større antall enn den uinnvidde vil tro.

Boken er inndelt i tre hovedavsnitt eller avdelinger hvorav den første utgjør en imponerende samling av rapporter om UFO'er med relasjon til vann; og dr. Sanderson er en meget godt informert forfatter, noe som ikke minst kan føres tilbake til hans kontakter innenfor de ulike departementer etc i USA. Han er som kjent en høyt ansett vitenskapsmann og var en tid knyttet til den amerikanske marinen.

Bokens annen del er nærmest en analyse av fenomenenes karakter, slik denne er skissert i første del, og forfatteren kan vise til en del forbløffende resultater som enhver interessert bør ha kjennskap til. Men det vil desverre føre for langt å komme inn på disse i denne generelle omtalen, da man i så fall måtte ha gått i detaljer. Men kapitlet omfatter også en interessert omtale av hydrosfæren, dvs den del av planeten som består av vann. Det pekes på at mennesket selv som kjent består av fire femtedeler vann, og at så tilsynelatende tørre ting som ørkener og granittklipper inneholder vann (H₂O) i kombinasjon med deres øvrige mineraler. Vi bør ikke glemme at hydrosfæren ligger midt imellom atmosfæren og lithosfæren (den solide overflaten), men at den i form av vanndamp ogdå strekker seg et godt stykke oppover i atmosfæren og på den måten utgjør en del av denne. Jorden er da også ofte blitt kaldt en "vannplanet", og dette synes å være en eiendommelig egenskap, i det minste i vår del av universet. Vann forekommer i flytende form kun innenfor meget snevre temperaturgrenser, nemlig mellom 0 og 100 grader C. Livet slik vi kjenner øt er basert på vann og kan ikke eksistere lenge utenfor denne ytterst snøvre grense. Temperaturen på jorden må derfor ha holdt seg innenfor denne i minst 500 millioner år. I denne sammenheng understreker dr. Sanderson forskjellen mellom sjøer og hav, og slår fast at dette er to vidt forskjellige ting. Det er ikke utstrekning og geografisk plassering som i første rekke utgjør dette skillet. Riktignok er havet en del av jordens totale "vannlegeme", men det er ogdå noe ganske mer, nemlig en klart definert geografisk enhet med meget presise grenser og en høyst kompleks struktur. En komplett definisjon av et hav ville kreve et helt bind, men la det kort og godt være antydnet at Sanderson blant annet henleder oppmerksomheten på havområdenes store kubikkinnhold sett i forhold til jordens øvrige elementer - atmosfæren og lithosfæren. De virkelige havene er svære områder som aldri har vært tørt land. Med dette som bakgrunn ser man at eventuelle intelligensvesener i havet eller på bunnen ville ha et langt større "livsrom" enn oss, (som forholdet fem til én) selv om vi til vårt eget livsrom også regner atmosfæren og inkluderer fugler. Dr Sanderson ber leseren ha dette i tankene når han går over til bokens tredje del. Denne er viet til spekulasjoner - som f eks "hvem og hvor er OINT's?" (OINT's = Other Intelligence) (Den antatte intelligensen bak UFO'ene, som Sanderson anser for å være teknologiske frambringelser av "andre enn oss".) Og det er i denne forbindelse han teoretiserer over en "undervanns-sivilisasjon", som blant annet UFO'ene kan føres tilbake til. Han innleder bokens tredje del oed ganske enkelt å hevde at den store mengde av broget materiale på området kun synes å ha én eneste ting til felles, nemlig en eller annen forbindelse med v a n n. Og ser man det hele under ett fører dette til en bestemt konklusjon; At det på denne planeten finnes en "undervanns-sivilisasjon", og at denne har vært her meget lenge.

Invisible residents - forts

Han nevner to muligheter for dens opprinnelse - enten at den har oppstått og utviklet seg i havet, eller at den kom hit en gang, kanskje fra en annen planet, og at den av en eller annen grunn foretrekker bunnen av hydrosfæren og kanskje også overflatelagene av lithosfæren under denne. Det er jo forøvrig en kjensgjerning at livet på jorden, slik vi kjenner det, oppsto i vann, og først senere kom opp derfra, opp på land under atmosfæren.

De fleste lesere vil nok synes at teorien om en "sivilisasjon" på bunnen av de store verdenshav virker fullstendig forrykt, og man må sporre seg om noe slikt overhodet kan tenkes å være mulig. Og nettopp ordet m u l i g er det man bør merke seg i denne forbindelse. Som desidert fagmann på disse områder slår dr. Sanderson fast at dette e r mulig - ja kanskje til og med sannsynlig ! Og - så lenge den teoretiske mulighet er tilstede må vi også ta hensyn til den, ikke minst når vi opererer med arbeidshypoteser om UFO'enes bisarre natur.

Likevel vil nok de fleste foretrekke den interplanetariske hypotesen, Men faktum er at dr. Sandersons hypotese synes å by på langt mindre problemer enn den ekstraterrestriale, når det gjelder å forklare det UFO-materialet som er tilgjengelig. Som eksempel kan bare nevnes en slik vanskelighet som stadig forekommende UFO-rapporter, kontra avstandene i verdensrommet. Dette burde være en av de mest alvorlige innvendinger mot den såkalte romskipsteorien. I de enorme verdenshav, som dekker en så stor del av jordkloden, har vi en usynlig verden omkring oss, uten å behøve å ty til begreper som "andre dimensjoner" etc., og denne kan dermed være de gåtefulle UFO-enes hjemsted -.

Imidlertid, og som leseren sikkert vil forstå, er alt dette foreløpig bare spekulasjon. Men ikke desto mindre er boken meget interessant, og den rommer en særdeles verdifull samling av meget gode UFO-rapporter.

Nevnes bør også en oversiktstabell på fire sider, som forteller en hel del om dette med UFO'er som "kommer opp av- og går ned i vann". Sammen med Appendix A, B og C, samt en fyldig referansefortegnelse, danner den avslutningen på denne oppsiktsvekkende boken, som bør kunne telles blant de beste når det gjelder dokumentasjon og analyse av et problem, tilsynelatende langt hinsides all vår moderne viten ...

- - -

Ivan T Sanderson : "INVISIBLE RESIDENTS" - Avon Books, New York, 1970.
Kan bestilles hos: Valby Antikvariat & Bogimport, København.

-----0-----

Det er langt lettere å latterliggjøre noe enn å studere det - -
men langt fra så fruktbringende -.
